

የዕለቱ ምዕራፍ

የዕለቱ ምዕራፍ አገልግሎት ግብና ዓላማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትና ይዘት ያላቸውን ቅዱሳንን የሚመግቡ ከአጫጭር መጣጥፎች እስከ ትልልቅ የማስተማሪያ መርጃዎች በማዘጋጀት ቤተ ክርስቲያንን መደገፍና በዚህም እግዚአብሔርን ማክበር ነው።

ቁጥር ፳፪ - ሐምሌ ፪ሺህ ፭ ዓመተ ምሕረት JULY 2013 ezralit@gmail.com

ሰላምና ጤና ይስጥልኝ፤

በዚህ ስርጭት ሦስት አጫጭር መጣጥፎች አቅርቤአለሁ።

እስላምና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ) በዶ/ር ሙሐመድ ዓሊ አልኸሊ የተጻፈና ወደ አማርኛ የተተረጎመ መጽሐፍ ቅዱስንና ክርስትናን አጨማልቆ የሚያቀርብ መጽሐፍ ነው። መጽሐፉን ለመገምገምና ምላሽ ለመስጠት እና መጽሐፉን ለማሔስ ብቻ ሳይሆን በትክክል እስላም እና ቁርአን የሚያስተምረውን ምንነት ለመረዳትም እንዲሆን በተከታታይ አቀርቦዋለሁ። ባለፈው ክፍል አንድን በመጻፍ ጀመርኩ፤ ይህ ክፍል ሁለት ነው። ይቀጥላል።

ጢሞቴዎስና አፍሮዲጡ የፊልጶስፊን መልእክት ጥናት በመቀጠል ምዕራፍ 2ን የምንጨርስበት ነው። በምዕራፍ ሁለት መጨረሻ ጳውሎስ ስለእነዚህ ሁለት የተወደዱ አገልጋዮች ልባዊ የምስክርነት ቃል ይሰጣል። በተለይ አፍሮዲጡ የሚታወቅ ወንድም አይደለም። ስሙም ሁለቱ ብቻ ነው በአዲስ ኪዳን የሚገኘው። ግን የልብ ሰው ነው።

የልጁ መልክ (የዋሳኒት / ትሕትና) በቤተ ክርስቲያናትን የዘንድሮ መሪ ጥቅሳችን ሮሜ 8፡29 ሆኖ መሪው ቃል 'የልጁን መልክ ይመስሉ ዘንድ' የሚል ነው። እኔ በማስተምርባቸው አሁኖች ሁሉ ይህንን የዓመቱን ዋና ጥቅስና አሳብ የሚያዳብሩ ክፍሎችን በመውሰድ ክርስቶስን እንድንመስል የሚያሳስቡ ትምህርቶችን ነው የማካፍለው። ይህ ከነዚያ ትምህርቶች መካከል አንዱ ነው። ጌታ የዋሕና ትሕት ነው። እኛም እርሱን እንድንመስል ይህ ባህሪ ሊታይብን ይገባል።

መልካም ንባብ።

ዘላለም መንግሥቱ / ዕዝራ ስነ ጽሑፍ፡

እስካም እና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ)

የመጽሐፍ ሒሳና ግምገማ - ክፍል ሁለት

ጢሞቴዎስና አፍሮዲጡ

(የፊልጶስፊን መልእክት ተከትታይ ትምህርት)

የልጁ መልክ (የዋሳኒት / ትሕትና)

(ከቤተ ክርስቲያን የአሁኑ ትምህርቶች አንድ)

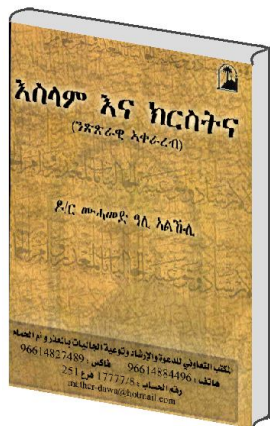
© ዕዝራ ስነ ጽሑፍ 2013

ቃልህ ተገኝቶአል አኔም በልጅዋለሁ፤ አቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ፤ በስምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሰትና የልብ ደስታ ሆነኝ። ኤር. 1፩፡1፮

ባለቤትነቱን ሳይወስዱ ማባዛትና ማደል ይፈቀዳል።

እስላም እና ክርስትና
(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

የመጽሐፍ ሒሳና ግምገማ ክፍል ሁለት

ደራሲ፡ ዶ/ር መሐመድ ዓሊ አልኸሊ

ተርጓሚ፡ አይታወቅም

አሳታሚ፡ ሐዳ ፕሬስ ሊሚትድ፡
አዲስ አበባ፡ ኢትዮጵያ

የገጽ ብዛት፡ 91

የኢትዮጵያ ዘመን፡ 1989

ክፍል 2

ባለፈው በከፍል 1 በዶ/ር ዓሊ አልኹሊ የተጻፈውን እስላምና ክርስትና (ንጽጽራዊ አቀራረብ) የተሰኘ መጽሐፍ መገምገምና ማሔስ በመጀመር ጸሐፊው መጽሐፍ ቅዱስን ስሕተት ሊያሰኝ የጣረበትን ነጥቦች ማየት ጀምረን ነበር። ሁለት ነጥቦች ብቻ ላይ ነበር የቆየነው። የመጀመሪያው 50 ሺህ ስሕተቶች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መኖራቸውን በጭፍንነት ሲናገር ጥቅሶቹም እንኳ ያህል እንደማያሁሉ አይተን ነበር። ለአንድ ዶክተር እንዲህ የመሰለ ግልብ ከስ ማቅረብ ማንነቱን የሚገልጥ ሲሆን ምርምር ያልተደረገበት መሆኑን የሚያጋልጠው ማስረጃ ያለማቅረቡ ነው።

ሁለተኛው፦ አርጂናሌዎቹ ጠፍተዋል ላለው ተቆጥረው በቤተ መከከሮች የተቀመጡ ከ25 ሺህ ያህል የመጽሐፍ ቅዱስ ቁራጮች መኖራቸውን አውስተን የአሁኑ በእጃችን ያለው መጽሐፍ ቅዱስ ከዚያ ጋር መስተያየት የሚችል መሆኑን በማሳየት ነበር። በዚህ በከፍል ሁለት ብሉይ ኪዳንና አዲስ ኪዳን ተጻራሪ መሆናቸውን ለተናገረበት ምላሽ እስጣለሁ። ተጻራሪ ሲል ያቀረባቸው ነጥቦች ብሉይ ትንሣኤ ሙታንን እንደሚይቀበል አዲስ ኪዳን ግን እንደሚቀበል እና ብሉይ እግዚአብሔር ልጅ እንዳለው እንደሚይቀበል አዲስ ኪዳን ደግሞ እንደሚያስተምር ነው። ሌላው በዚህ ክፍል የምጨምረው መጽሐፍ ቅዱስና ሳይንስ የሚጻረሩ መሆናቸውን ለማሳየትና መጽሐፍ ቅዱሳን ለማሳጣት ባቀረባቸው ሁለት ነጥቦች ላይ ምስጢር እስጣለሁ። ባለፈው ክፍል መግቢያ ላይ እንዳልኩት ይህ ማምገማና ሒስ ለመጽሐፉ ምላሽ ብቻ ሳይሆን እስልምናን መረዳትና በእኛ ስላለ ተስፋ ለሚጠይቁን መልስ ለመስጠት ዝግጁ ለመሆን ለምንኛ ሁሉ ጠቃሚ መሆኑን በማሰብ ነው።

ዶ/ር ዓሊ አልኹሊ ብሉይ እና አዲስ ኪዳን በእጅጉ የተለያዩ የእምነት መርሆዎች መሆናቸውን በተለይ ሁለት አሳሳቾችን በመጥቀስ ያብራራል። እነዚህ ሁለት አሳሳቾች የእግዚአብሔር ማንነት እና ዳግም ሕይወት ናቸው። ልዩነት ብሎ የጠቀሰው ብሉይ ኪዳን በአንድ እግዚአብሔር አዲስ ኪዳን ደግሞ በሦስት አማልክት ማመንን እንደሚያስተምሩና ብሉይ ኪዳን በዳግም ሕይወት እንደማያምንና አዲስ ኪዳን ደግሞ ይህንን እንደማያስተምር ነው።

ተጻራሪ ኪዳኖች?

ጸሐፊው የመጽሐፍ ቅዱስን ሐሰትነት ለመግለጥ የመጀመሪያው ክፍል ከኋለኛው ክፍል ጋር እንደሚጋጭ እንዲህ ሲል አቀረበ፤

ብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር አንድ ነው፤ ልጅም የለውም ይላል። ሐዲስ ኪዳን ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ይባላል፤ ክርስትናም እግዚአብሔርን ሦስት በአንድ ያደርጋል። በተጨማሪም ብሉይ ኪዳን የፍርድን ተን ወይም መጪውን ሕይወት የግድተበል ሊሆን ሐዲስ ኪዳን ግን ሁለተኛም ይተባላል።

እንደት ልዩነት ይኖራቸዋል? እነዚህ ሁለት ኪዳኖች እውነት የአገዢአብሔር ቃል ቢሆኑ ኖሮ በነኛ መሠረታዊ የእምነት መርሆዎች ላይ ልዩነት ባልኖራቸው ገበር።

በመጀመሪያ ስለ ኪዳን ምንነት መረዳት ተገቢ ነውና ይህን በማለት ልጆምር። ብሉይና አዲስ ኪዳናት ጸሐፊው እንዳለው እርስ በርስ የሚፋለሱ አይደሉም። ለክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ጠቅላላው መጽሐፍ ቅዱስ እንጂ አንድ ክፍል ብቻ አይደለም። ብሉይ ኪዳን ትንሣኤ ሙታን የለም ብሎ አያስተምርም እንጂ አዲስ ኪዳን ይህን በግልጽ ካስተማረ በዚያ የሌለው ወይም በግልጽ ያልተሰጠው ትምህርት በዚህ መኖሩ የተጋጨ ሳይሆን የተማላ ነው የሚያደርገው። ምክንያቱም አንድ መጽሐፍ ነዋ! በብሉይ ኪዳን በግልጽ ያልተነገሩ በርካታ አስተምህሮዎች በአዲስ ኪዳን ውስጥ ይገኛሉ። ይህ ማለት በአዲስ ኪዳን ተገለጡ፣ ማለጽ ሆኑ፣ ተፈቱ፣ ታዩ፣ ተፈጸሙ ማለት ነው እንጂ ተጻረሩ፣ ተፋለሱ ማለት አይደለም።

ጸሐፊው በለመደ ቋንቋው በመዘላበድ 'እርስ በርስ የሚፋለስ' ያለው እውነት መጽሐፍ ቅዱስ የሚፋለስ መሆኑን ለማብራራትና ለማሳየት በመጥቀስ ሳይሆን በሰማው ብቻ ተነሳሽነት ነው። ምክንያቱም ያቀረባቸው ነጥቦች ከመጽሐፉ ውስጥ የወጡ ሳይሆኑ የተባሉ ብቻ ናቸው።

እርስ በርሱ የሚፋለሰውን መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ እርስ በርሱ የተጣጣመ፣ ገልጽና ብሩክ የሆነውን ቀርአን? ነው ንጹህ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብለው የሚመርጡት?

የኪዳንን ምንነት የማያውቅ ሰው መጽሐፍ ቅዱስን መረዳት ይቸግረዋል። ስለዚህ የኪዳንን ምንነት በመመልከት እንጀምር። ኪዳን ወይም ቃል ኪዳን በሰዎች መካከል ወይም በሰውና በእግዚአብሔር መካከል የሚደረግ ቃል መጋባት ነው። ጥንት በሰዎች መካከል፤ እኩያ ባልሆኑ ሰዎች መካከል፤ ቃል ኪዳን ማድረግ የተለመደ ነው። ኃይሉ ታናሹን ሊከላከልለትና ከጥቃት ሊጠብቀው፤ አናሳው ደግሞ ኃይሉን ሊታዘዝውና ሊገዛለት ይህ ስምምነት ይደረጋል። ብሉይ ኪዳን እንዲህ ያሉ ኪዳናት በእግዚአብሔር ለአዳም፤ ለኖኅ፤ ለአብርሃም፤ ለዳዊት፤ ለሰሎሞን የተገባባቸው ታሪክም ነው።

አዲሱ ኪዳን ደግሞ ገና በብሉይ ኪዳን ዘመን ተስፋ የተሰጠ፡ እነሆ፡ ከአስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር አዲስ ቃል ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል፡ ይላል እግዚአብሔር ብሎ በነቢዩ ኤርምያስ (ኤር. 31፡31) የተናገረበት ኪዳን ነው። ይህ ኪዳን የተፈጸመው በክርስቶስ ሞት አማካይነት ነው። ጌታ የመጨረሻ ራቱን ከሐዋርያቱ ጋር ሲበላ፡ ጽዋንም እንጥቶ አመስግኖም ሰጣቸው እንዲህም አለ፡- ሁላችሁ ከአርሱ ጠጡ፤ሰለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።አለ፤ ማቴ. 26፡27-28። አዲሱ ኪዳን በክርስቶስ በደሙ መፍሰስ የተመሠረተ ኪዳን ነው። በተጨማሪ፡ ማር. 14፡24፤ ሉቃ. 22፡20፤ 1ቆሮ. 11፡25፤ ዕብ. 8፡8፤ 9፡15፤ 12፡24 ተመልከቱ።

ይህ የክርስቶስ ደም ስለ ኃጢአታችን መፍሰሱና እርሱ በመስቀል ላይ መሞቱ ደግሞ ቁርኣን በአጽንዖት የሚከደው ጉዳይ ነው። ይህ የክርስትና እንብርት የሆነ ጉዳይ በመሆኑ በከደው አያስደንቅም። ዮሐንስ በመልእክቱ በግልጽ እንደጻፈው የአውነተኛና የሐሰተኛ መንፈስ መለያ

ክርስቶስ በሥጋ መምጣቱን መቀበልና ያለመቀበል ነው፤ የእግዚአብሔርን መንፈስ በዚህ ታውቃለች፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ እንደ መጣ የማይታመን መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም፤ ይህም የክርስቶስ ተቃዋሚው መንፈስ ነው፤ ይህም እንዲመጣ ሰምታችኋል፤ አሁንም እንኳ በዓለም አለ። 1ዮሐ. 4፡2-3። በሥጋ የመጣ ማለት ቀድሞ የነበረና ሥጋ ለብሶ የተገለጠ ማለት ነው። ደራሲው ስለ ክርስቶስ የሚያነሳበት ምዕራፍ ስለሚኖር ስለዚህ ዓቢይ ጉዳይ በዝርዝር እዚያ እመለስበታለሁ።

ወደ ትችቱ ነጥብ ለመመለስ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አንድ መሆኑን መናገሩ እውነት ነው። ዶ/ር ዓሊ አልቲሊ እንዳለው ግን ይህ የብሉይ ኪዳን ትምህርት ብቻ ሳይሆን የጠቅላላው መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው። በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር አንድ መሆን ግልጽ ነው። ለምሳሌ፤ ዘፍ. 6፡4። አዲስ ኪዳንም ይህን ያስተምራል፤ ለነገሩ ሰውየው ኪዳናትን ሊለያይ የፈለገው የክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ አዲስ ኪዳን ብቻ አለመሆኑ ጠፍቶበት አይመስለኝም። የኪዳናቱን ልዩነት የእምነቱ ልዩነት ለማስመሰል ነው። አዲስ ኪዳንም እግዚአብሔር አንድ አምላክ መሆኑን ያስተምራል። እንዲያውም ክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆኑ አጋንንትም እግዚአብሔር አንድ መሆኑን እንደሚያምኑ እንኳ ተጽፎልናል፤ እግዚአብሔር አንድ እንደ ሆነ አንተ ታምናለህ፤ መልካም ታደርጋለህ፤ አጋንንት ደግሞ ያምናሉ ይንቀጠቀጡማል። ያዕ. 2፡19። በተጨማሪ በአዲስ ኪዳን ስለ እግዚአብሔር አንድ መሆን የተጻፈውን ለማየት ለምሳሌ፤ ሮሜ 15፡5-6፤ 1ቆሮ. 12፡6፤ ገላ. 3፡20፤ 1ጢሞ. 2፡5።

ወደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነገረ መለኮት ስንመጣ ግን መለኮት በብሉይ አንድ አምላክ ሳለ በነጠላ ስም በብዙ ስም፤ በነጠላ ግስ በብዙ ግስ እግዚአብሔር የሚጠራባቸው ቦታዎች በመለኮትነቱ ውስጥ ከአንድ በላይ አካላት ለመኖራቸው አስረጅ ነው። ለምሳሌ፤ ኤሎሂም የተሰኘው ስም የነጠላ ሳይሆን የብዙ ስም ነው። ያህዌህ ወይም ይሆዋህ ደግሞ ነጠላ ነው። በብዙው ባለቤት ነጠላ ግስ ሲገባና በነጠላው ባለቤት የብዙ ግስ ሲገባ ይህን ግልጽ ያደርገዋል። ለምሳሌ፤ ዘፍ. 1፡1 በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። ይላል። እግዚአብሔር (ኤሎሂም) ብዙ፤ ፈጠረ ነጠላ ነው። በዘፍ. 2፡18 ደግሞ፤ እግዚአብሔር አምላክም አለ። ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርሰት ይላል። እግዚአብሔር (ይሆዋህ) የነጠላ ባለቤት ሆኖ እንፍጠር የብዙ ግስ ነው። እንዲህ ያሉ ብዙ ምሳሌዎች ሲኖሩ ይህ እንግዲህ አንድ ምሳሌ ሆኖ ወደ ነጥቡ ያመለክተናል። ነጥቡም እግዚአብሔር አንድ አምላክ ሆኖ ሳለ በዚህ አንድ መለኮታዊ ኅሊውና ውስጥ አካላት መኖራቸው ይታያል። ብሉይ ኪዳን በሰፊው ሳያብራራ እስከዚህ ድረስ ይገልጠዋል።

በብሉይ ኪዳን ዘመን ኢየሱስ ወይም እግዚአብሔር ወልድ በአካል ሥጋን ለብሶ አልተገለጠም ነበርና በአዲስ ኪዳን እንደተገለጠው ትምህርት የመሰለ ትምህርት አናገኝም። ይህ እውነት ግልጽ ሆኖ የተከሰተው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ነው። ኢየሱስ በመጀመሪያ የነበረ ቃል፤ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረ ቃል፤ እግዚአብሔር የነበረ ቃል መሆኑ ተጽፎአልና (ዮሐ. 1፡1) ኢየሱስ እግዚአብሔር ነው ማለት ነው። ደግሞም መንፈስ ቅዱስ አምላክ መሆኑም ተጽፎአል፤ ሐዋ. 5፡3-4። በተለያዩ ስፍራዎች አብ። ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ በአንድነት መጠቀሳቸው (ለምሳሌ፤ ማቴ. 28፡19-20፤ 2ቆሮ. 13-14) ትምህርተ ሥላሴን የተሟላ ያደርገዋል። ይህ በብሉይ ኪዳን በግልጽ ያልተብራራ ነው። ይህ በአዲስ ኪዳን መገለጡ ግን ተጻራሪ አያደርገውም።

እንግዲህ ዶ/ር ዓሊ አልቲሊ እንዳለው ብሉይ ኪዳን አንድ አምላክ፤ አዲስ ኪዳን ደግሞ ሦስት አማልክት የሚያስተምሩ አይደሉም። የሥላሴ አስተምህሮ መስሊሞች እንደሚረዱት ሦስት አማልክት ማለት ሳይሆን በአንድ መለኮት የተገለጡ ሦስት አካላት ማለት ነው። ቁርዓንና መስሊሞች የክርስቲያኖች አማልክት እግዚአብሔር ኢየሱስ እና ማርያም እንደሆኑ ነው የሚያቀርቡት። ዛሬ ዛሬ መጽሐፍ ቅዱስን የመረመሩት

ሥላሴ እግዚአብሔር፤ ኢየሱስና ማርያም ናቸው አይሉም። ግን ሦስት አማልክት የምናመልክና እግዚአብሔርን የምናጋራ እንደሆነ ያምናሉ። ነገር ግን ቢያንስ ቁርኣን በተጻፈበት ዘመን የነበረው የቀድሞው መረዳት ይህ መሆኑን እንመልከት፤

5፡17 እነዚያ አላህ እርሱ የመርየም ልጅ አልመሰሰው ነው ያሉ፤ በእርግጥ ካዱ፤ የመርየምን ልጅ አልመሰሰውን እናቱንም በምድር ያለንም ሁሉ ለማጥፋት ቢሻ ከአላህ ማዳንን የሚችል ማነው? በላቸው፤ የሰማያትና የምድር የመካከለኛውም ንግሥና የአላህ ብቻ ነው፤ የሚሻውን ይፈጥራል። አላህም በነገሩ ላይ ቻይ ነው።

5፡116 አላህም፡- የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ እንተ ለሰዎቹ ፡- አኔንና አናቱን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋችሁ ያዙ ብለሃልን? በሚለው ጊዜ (አስታውስ)፤ ጥራት ይገባህ፤ ለኔ ተገቢዬ ያልሆነን ነገር ማለት ለኔ አይገባኝም፤ ብዬው እንደሆነም በእርግጥ አውቀኝዋል፤ በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ግን እንተ ዘንድ ያለውን አለውቅም፤ እንተ ሩቆችን ሁሉ በጣም ዐዋቂ እንተ ብቻ ነህና ይላል።

ስለዚህ ነው ክርስቲያኖች ሦስት አማልክት እንዳሉአቸው የሚያስተምሩትና ክርስቲያኖችን አጋሪ አድርገው የሚቆጥሩት። ጥንት በሙሐመድ ዘመንም ሆነ ከዚያ በፊትና ከዚያም በኋላ ክርስቲያኖች ሥላሴ ብለው እግዚአብሔርን፤ ኢየሱስንና ማርያምን እንደሚያመልኩ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ሳይሆን ታሪክም ምስክር ነው። ለማርያም የተለየና ከተጻፈው ያለፈ አክብሮትና አድናቆት ባላቸውም ዘንድ እንኳ እንዲህ ያለው ትምህርት ከቶ አልተሰማም፤ አሁንም አይሰማም። እነዚህም እንኳ ሥላሴ የሚሉት አብ ወልድና መንፈስ ቅዱስን ነው እንጂ እግዚአብሔርን (አብን)፤ ኢየሱስንና ማርያምን አይደለም።

የእግዚአብሔር ልጅ

በገጽ 3-4፤ ሁለት የሐሰት ክሶችን በማቅረብ እንዲህ ይላል፤

ብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር አንድ ነው፤ ልጅም የለውም ይላል። አዲስ ኪዳን ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ይሰጣል፤ ክርስትናም እግዚአብሔርን ሦስት በአንድ ያደርጋል። በተጨማሪም ብሉይ ኪዳን የፍርድን ተን ወይም መጪውን ሕይወት የግድተበል ሲሆን ሐዲስ ኪዳን ግን ሁለተኛም ይተባላል።

እርስ በርሱ የሚፋለሰውን መጽሐፍ ቅዱስ ወይስ እርስ በርሱ የተጣጣመ፤ ግልጽና ብሩክ የሆነውን ቁርኣን ነው ንጹህ የእግዚአብሔር ቃል ነው ብለው የሚመጡት?

“ብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር አንድ ነው ልጅም የለውም” ይላል ሲል ይህ አጠቃቀስ ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰደ ሥልጣናዊ አጠቃቀስ ይመስለኛል። ግን እርሱ እንዳለው የሚል ቃል አለ? መጽሐፍ ቅዱስን የሚያውቅ ሰው እየጠቀሰ ሳይሆን እያለ መሆኑን ያስተውላል። ማለት ደግሞ መጥቀስ አይደለም። ይህ ማወናበጃ ብዙዎች አዋቂ ለመምሰልና ለማሳት የሚጠቀሙበት ስልት ነው። “አዲስ ኪዳን ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ይሰጣል” ደግሞ ይላል። አባባሉ የወልድ ማንነት በአዲስ ኪዳን የተገለጠ መሆኑን ማመልከቱ ቢሆንም አገላለጡ ሰጪዎቹ የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች መሆናቸውን መናገሩ ነው። ይህን በተመለከተ ዋናው ስሕተት ይህ ነው። ወልድ ዘላለማዊ አምላክ መሆኑን ራሱ ገለጠ እንጂ አዲስ ኪዳን ልጅ ያልነበረውን ልጅ አላደረገውም። ማለትም፤ ከአብ ጋር የነበረውንና ያለውን ዘላለማዊ ቁርኝት ኢየሱስ ራሱ አስተማረ እንጂ የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች አልጻፉትም። የወንጌላት ጸሐፊዎቹ የጻፉት እርሱ ያስተማረውንና ካስተማረው የወሰዱትን እንጂ የፈጠሩትንና የፈለሰፉትን ወይም የግምታቸውንና የመሰላቸውን አይደለም።

ለምሳሌ፤ ኢየሱስ፤ እኔና አብ አንድ ነን አለ፤ ዮሐ. 10፡30። አይሁድ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ። ምክንያቱን ሲናገሩ፤ አንተ ሰው ሳለህ ራስህን አምላክ በማድረግ ነው አሉ። ይህ ትምህርቱ ገብቶአቸዋል። ኢየሱስ የተከሰሰበትም የተሰቀለበትም ምክንያት ሌላ ሳይሆን ይህ ነው።

ሙሐመድ በሰበከበት ዘመን የተውሂድን (የአላህን አንድ ብቻነት) በመስበክ በመካ በካዕባ ውስጥ 360 ያህል አማልክት ይመለከ-

የነበረበትን የብዝሃ አምልኮ ሥርዓት ብቻ ሳይሆን አይሁድንና ክርስቲያኖችንም የከሰሰበት ሁኔታ ነበረ። አይሁድና ክርስቲያኖች የተውረዱ ተቃራኒ ትምህርት እንዳላቸው የተናገረበት አንድ ጥቅስ እንዲህ ይላል፡

9፡30 አይሁድ ዑዘይር የአላህ ልጅ ነው፤ አለች፤ ክርስቲያኖችም አልመሰሉትም የአላህ ልጅ ነው፤ አለች፤ ይህ በአፎቻቸው (የሚናገሩት) ቃላቸው ነው፤ የነዚያን ክስታ በፊት የካዳትን ሰዎች ቃል ያመሳሰላሉ፤ አላህ ያጥፋቸው (ከአወነት) እንደት ይመላሳሉ!

ዑዘይር የተባለው ዕዝራ ነው። በአይሁድ መጽሐፍና ትምህርትም ሆነ በታሪካቸው ዕዝራን የእግዚአብሔር ልጅ ብለው እንደሚያውቁ የተረጋገጠ ነው። ጥንትም ብለው አያውቁም፤ በሙሐመድ ዘመንም አልተባለም፤ ዛሬም ቢጠየቁ ይህን አይሉም። ይህንን በየትም የማይገኝ ግልጽ ሐሰት የምናገኘው በቁርዓን ብቻ ነው። ይህ የቁርዓን ምዕራፍ (ምዕራፍ 9) እንደሚባለው የመጨረሻው ምዕራፍ ነው። [ቁርዓን በተነገረበት ቅደም ተከተል የተጻፈ አይደለም ከፊሉ በመካከል፤ ከፊሉ በመደብ (አል መኪያ እና አል መዲኒያ ይባላሉ) የተነገረ ሆኖ ተሰባጥረው ነው የተጻፉት።] የመጨረሻው ምዕራፍ በመሆኑም እንደ መጀመሪያዎቹ የመካ ምዕራፎች የመጽሐፉ ሰዎች የሚባሉትን አይሁድና ክርስቲያኖች በልሰላሴ የሚቀርብ ሳይሆን እንደ ሐሰተኞች የሚፈርድና የሚኮንን ሆኖ ቀርቦአል። ስለ ዕዝራ የተነገረው ቃል ከላይ እንዳልኩት በየትም አይገኝም። አይሁድ እንዲህ ያለ ትምህርት ያስተማሩበት ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከቶም የለም። ያው እንደተለመደው ጠፍቷል ወይም ተሰርዟል ካልተባለ በቀር ያንም፤ ዛሬም ተፈልጎ አይገኝም።

ስለ ክርስቶስ አምላክነት ግን ከላይ እንደተጠቀሰውና ጸሐፊው እንደመሰለው የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች የፈጠሩት ሳይሆን ራሱ ኢየሱስ ያስተማረው ነው። ኢየሱስ ያለውንና ያስተማረውን ያንን ነገር ካልሆነ ደግሞ ሊታመንም ያልተገባው ውሸታም ነው እንጂ ነቢይ ብለው ሊቀበሉትም ያልተገባ አታላይ ነው። እውነተኛ ነው የምንል ከሆነ ስለራሱ ያለውን፤ ያስተማረውን ሁሉ መቀበል ይገባናል። የምንቀበል ከሆነ ኢየሱስ ያለውንና ያስተማረውን የሆነ መሢሕ፤ ከዘላለም የነበረና ሥጋ ለብሶ ሰው የሆነ አምላክ ነው። ስለ አንድ ሰው የምናውቀው ሌላ ሰው ስለዚያ ሰው ከሚናገረው ይልቅ ያ ሰው ራሱ ስለራሱ ከሚናገረው ነው። በቁርዓን ውስጥ ስለ ኢየሱስ ትምህርትና ስለማንነቱ ከአፉ የሚደመጥ ምንም አናገኝም። ስለ ኢየሱስ ማንነት ምስክርነቱን የሚናገረውም ፍርዱን የሚበይነውም መሐመድ ነው። የዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ ስለ ክርስቶስ የሚናገረው ሌላ ሰፊ ክፍል ስላለ ወደዚያ ወደፊት እንመጣለን። እዚህ ሳይስተዋል መታለፍ የሌለበትን አንድ ነጥብ ብቻ፤ ማለትም፤ የኢየሱስ ጎልቶ በቤተ ልሔም ሲወለድ ያልተጀመረና ለእግዚአብሔር ልጅ የሰጡት የወንጌል ጸሐፊዎች አለመሆናቸውን፤ ጸሐፊዎቹ ኢየሱስ ራሱ ከዘላለም የነበረ የአብ ልጅ መሆኑን የተናገረውን መጻፋቸውን፤ አስተውለን ወደ ሁለተኛው ነጥብ እንለፍ።

ብሉይ ኪዳንና ትንሣኤ መታን

የዶ/ር ዓሊ አልኹሊ ሁለተኛ ነጥብ ብሉይ ኪዳን የፍርድ ቀንን እና መጪውን ሕይወት የማይቀበልና አዲስ ኪዳን ይህንን የሚቀበል መሆኑን ጽፎአል። ይህ በብሉይ ኪዳን ላይ የተከፈተ የሐሰት ክስ ነው። ቀደም ሲል እንደተጠቀሰው ብሉይና አዲስ አንድና ወጥ መልእክት ያላቸው መሆኑና ይህ የዘላለማዊ ሕይወት ተስፋ በእጅጉ የተብራራው በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት መሆኑ እንደተጠበቀ ሆኖ፤ ደራሲውም አዲስ ኪዳን ይህን የፍርድ ቀንና መጪውን ፍርድ እንደሚቀበል ስላመነ ይህንን ከአዲስ ኪዳን ማብራራት ትቼ ብሉይ ኪዳን ፍርድንና መጪውን ሕይወት እንደሚቀበል የጥቂት ጥቅሶች ማስረጃ ላቅርብ። ይህም ጸሐፊው ውሸታም መሆኑን ለማስረዳት ነው።

ኢዮብ፤ እኔን ግን የሚቢዝኝ ሕያው አንደ ሆነ፤ በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም፤ ይህ ቁርባኑም ከጠፋ በኋላ፤ በዚያን ጊዜ

ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን እንዳይ አውቃለሁ አለ፤ ኢዮ. 19፡25-26።

ዳዊት፤ ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፤ ቅዱስህንም መበስበስን ያይ ዘንድ አትተውም። የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠገብኸኝ፤ በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ ብሎ ተናገረ፤ መዝ. 16፡10-11።

ደግሞም እንዲህ አለ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ይቀበለኛልና ነፍሴን ከሲኦል እጅ ይቤዣታል። መዝ. 49፡15።

ኢሳይያስ፤ መታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፤ ፊሳዎችም ይነሣሉ። በምድር የምትኖሩ ሆይ፤ ጠልህ የብርሃን ጠል ነውና፤ ምድርም መታንን ታወጣለችና ጉዳዩም አለ፤ ኢሳ. 26፡19።

ዳንኤል እንዲህ አለ፤ በምድርም ትቢያ ውስጥ ካንቀላፉ ብዙዎች ይነቃሉ እኩሎቹ ወደ ዘላለም ሕይወት፤ እኩሎቹም ወደ እፍረትና ወደ ዘላለም ጉስቀላና። ዳን. 12፡2።

ታዲያ እንዲህ የሚሉ ግልጽ የሆኑ ትምህርቶች ኖረውበት ብሉይ ኪዳን ስለመጪው ሕይወት አያምንም አይቀበልም ማለት ቅጥፈት አይደለም? እርግጥ ነው፤ በስፋት ስለ ትንሣኤ መታን አላስተማረም። አብዛኞቹ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በባህርያቸው ታሪካዊና በዘመኑ ላይ ያተኮሩ ትንቢታዊ መጻሕፍት ናቸው። ስለዚህ በነባራዊው ሁኔታቸው ላይ ያተኮሩ ናቸውና ስለመጪው ባያትቱም፤ በአዲስ ኪዳን በግልጽና በትንታኔ እንደምናገኘው የሰፋና የጠለቀም ባይሆን ትምህርቱ፤ ማለትም ከሞት በኋላ ሕይወትና ፍርድ፤ ሽልማትና ቅጣት፤ ዘላለማዊነትም አለ እንጂ በደፈናው ከቶም እንደሌለና ተጻራሪ አስመስሎ ማቅረብ ሐሰት ብቻ ሳይሆን እኩይ ግፊት ያለበት ትምህርትም ነው።

ከቅይጥ ጸሐፊዎችና ከብርዝ ይዘቶች ጋር መጽሐፍ ቅዱስን ነው? ወይስ አንድ ውጤት ቁርዓን ነው የጠራ የእግዚአብሔር ቃል አድርገው ለመተበል የሚላቸው?

የዶ/ር ዓሊ አልኹሊ መጽሐፍ በክፍል አንድ እንደጻፉት መነሻው ቃሉን መርምሮ ምላሽ መስጠት ሳይሆን ከጅምር አስከ ድምዳሜ የተሳሳተ አድርጎ በመሳል ለበሰሉና ቃሉን ለሚያውቁ ሰዎች ሳይሆን በአስልምና ከባቢ ውስጥ ላሉ ወይም ቃሉን ከቶም ላላዩና ላላነበቡ መጽሐፉን አጥላልፉ በማቅረብ እንዲያጣጥሱት ለማበረታታት ነው። ሰዎች አንድን ክስ ሳይመረምሩ እንዲፈርዱ ማስገደድ እንደማለት ነው። በእውነት መጽሐፍ ቅዱስን ከልብ የሚመረምር ማንም ሊረዳው የሚችለው እርስ በርሱ የሚፋለስ ሳይሆን በአስገራሚ ሁኔታ በዘመናትና በስፍራ የተራራቁ በቁጥርም ብዙ የሆኑ ሰዎች የጻፉት አንድ ወጥ መልእክት መሆኑን ነው። ጸሐፊው ቅይጥ ጸሐፊዎችና ብርዝ ይዘት የሚለውን ለማብራራት ያቀረበው ማስረጃ ሳይኖር ነው ወደ ምርጫ ድምድሜ የተንደረደረው።

ሳይንስና መጽሐፍ ቅዱስ፤ ቁርዓንና ሳይንስ

የዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ መጽሐፍ ቅዱስና ሳይንስ እንደሚጋጩ ቁርዓን ግን እንዲያውም በቅርቡ የተገኙ ሳይንሳዊ ግኝቶችን ሳይቀር አጠቃልሎ የያዘ መሆኑን በአንድ ንዑስ ርዕስ ስር ጽፎአል።

በመጀመሪያ መስተዋል ያለበት ነገር መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ሰዎች ደኅንነትን ማግኘት የሚችሉበትን መንገድ ለማሳየት እንዲጻፍ ያደረገው መጽሐፍ እንጂ ለሳይንሳዊ አእምሮና ጥያቄዎች ምላሽ ሊሰጥበት የተጻፈ መጽሐፍ አለመሆኑ መታወቅ አለበት። በእውነቱ የሰው ልጅ መሠረታዊ ጉድለት ሳይንሳዊ እውቀት ሳይሆን መለኮታዊ እውነት ነው።

ይህ ማለት ግን እውነተኛ ሳይንስና መጽሐፍ ቅዱስ ይጻረራሉ ማለት አይደለም። በተለምዶ ሳይንስ የሚባለው ሁሉ ግን እውነት ነው ማለትም አይደለም። ጤናማ ሳይንስ አለ። መለኮታዊ ጎልውናን በጭፍን የሚጻረር

ሳይንስ ተብዬም አለ። ጽንፈኛ ሳይንስ (የኒቨርስ) እና ፍጥረት በዝግመት ተገኘ የሚለው ከቃሉ የሚጣላ ሳይንስ ነው። ጸሐፊው ሳይንስን ሲደግፍ ሰው ከዝንጀሮ መምጣቱን መቀበሉ አይመስለኝም። ወይም መሬት ከቢልዮን ዓመታት በፊት በዝግመት መምጣቷን መቀበሉም አይመስለኝም። አቀራረቡ ሳይንስን ወግኖ የሚቆም ይመስላል። ከሆነ ከራሱ መጽሐፍም ጋር መጣላቱ ነው። ወይስ መከሰሻ ብቻ ፈልጎ ማቅረቡ ነው? ከልባቸው የተሰጡ ክርስቲያኖች በሳይንስ እውቀት የመጠቁ መሆናቸውና ከቀደምት ታዋቂ ሳይንቲስቶች በርካቶቹ እግዚአብሔርን የሚወድዱና መጽሐፍ ቅዱስን የሚያነቡበትና የሚታዘዙ መሆናቸው ሳይንስና መጽሐፍ ቅዱስን ተጻራሪ አድርገው አለመመልከታቸውን ያረጋግጣል። ዛሬ ዛሬ የሳይንስ ጠብብቶችም እንኳ ረቂቅና ትንግርታዊ ለሆነው ፍጥረት በራሱ ያለመምጣት ምላሽ ሲሰጡ እግዚአብሔር ፈጠረው ላለማለት በIntelligence Design ወይም Intelligent Designer ተፈጠረ ይላሉ።

የዶ/ር ዓሊ መጽሐፍ የራሱ የጸሐፊው ነቢይ እንኳ ያላጣጣለውን መጽሐፍ ለማጣጣል ዘመናዊ ምክንያት ማፈላለጉ የሚያስገርም ነው። ይህ እኮ አላስተዋለውም እንጂ ከራሱ ጋርም የሚያጋጨው ነው። እንዲጠይቅበት ወይም እንዲያረጋግጥበት በራሱ ነቢይም የተነገረውን መጽሐፍ ለማጣጣል ምክንያት ፈልጎ ሁለት አግኝቶ አቀረበ። ካቀረባቸው ሁለት ነጥቦች አንዱ ዘፍ. 1፡5ን በመጥቀስ ፀሐይና ጨረቃ ኋላ የተፈጠሩ ሆነው ሳለ እንዴት ብርሃንና ጨለማ ሊኖር ይችላል? ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ከሳይንስ ጋር ይጋጫልና ስሕተት ነው የሚል ነው።

(ዘፍጥረት 1፡5) ላይ እግዚአብሔር ብርሃንን፣ ጧትንና ሌሊትን በመጀመሪያው የፍጥረት ቀን እንደፈጠረ ተጠቅሷል። በመቀጠልም ጨረቃን፣ ፀሐይንና ከዋክብትን በአራትኛው ቀን ፈጠረ (ዘፍጥረት 1፡14) እያለ ይተላለፋል። የብርሃን ጥንጥን የሆኑት ዘገየት ብለው ከሦስት ቀናት በኋላ የተፈጠሩ ከሆኑ ብርሃን፣ ጧትና ግታ በመጀመሪያው ቀን እንደተ ሊኖሩ ይችላሉ?

ብዙ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን ለማጣጣል ታጥቀው የሚታገሉ ሰዎች እንደሚያደርጉት ይህ ጸሐፊም ጥቅስን ከወውዱ ፈልቆቅ ነው የጠቀሰው። ገና በመጀመሪያው ቀን እግዚአብሔር ብርሃን ይሁን አለና ብርሃን ተፈጠረ። ስለዚህ ፀሐይና ጨረቃም ሳይኖሩ ብርሃን ነበረ ማለት ነው። እግዚአብሔር ራሱ ብርሃን መሆኑ በቃሉ ተጽፎአል። ለእግዚአብሔር ቀንን ለመቁጠር እነዚህ ነገሮች ያስፈልጉታል ማለት አይደለም። ይህ አጠያያቂ ሊሆን ያልተገባው ነገር ነው። ለኛ ትልልቆቹ የብርሃናት ምንጮች ፀሐይና ጨረቃ ስለሆኑ የጊዜ መለኪያችን እነርሱ ናቸው። ከነዚህ መፈጠር በፊት ብርሃን ከኖረ ችግሩ ምንድነው? እንዳለ ደግሞ በግልጽ ተጽፎአል።

ወይም መሬት ገና ያልተገለጠችና የተሸፈነች ናትና የተፈጠሩት ተገልጠው እንዳልታዩ ይስተዋላል። የተፈጠሩት ሁሉ ቀድሞውኑ ተፈጥረው ኋላ ሥራቸውና ስፍራቸው ነው የተመደበው። በመጀመሪያዎቹ ሦስት ቀናት ለተፈጠሩት ነገሮች በመጨረሻዎቹ ሦስት ቀናት የተደረጉትና የተፈጠሩት ሙሉ አድራጊዎች ናቸውና። ጸሐፊው በስሕተት ወይም ለማሳሳት ሆነ ብሎ እንደጻፈው “ጨረቃን ፀሐይንና ከዋክብትን በአራተኛው ቀን ፈጠረ” አይልም። ቃሉ ፈጠረ ሳይሆን ይሁኑ አለ እና አደረገ ነው የሚለው። ስፍራን አድራጎችን እና የሥራ ድርሻን መግለጡ ነው።

ሁለተኛ ስሕተት አድርጎ ያቀረበውን እንዲህ ጽፎታል፤

ለላው ምሳሌ ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ዘገባ መሠረት ውኃ (ዘፍጥረት 1፡2) በመጀመሪያው ቀን የተፈጠረ ሲሆን ሳይንስ የሚያረጋግጠው ግን ዩኒቨርሲቲ የጀመረው በጋስ ደመና ዓይነት መሆኑን ነው። ታዲያ ጋስ የውትድርነት ውኃ እንዴት ሊሸከም ይችላል?

ዘፍ. 1፡1 ሰማይና ምድር ተፈጠሩ ካለ በኋላ ዘፍ. 1፡2 የሚለው ምድርም ባይ ነበረች፤ አንዳችም አልነበረባትም ጨለማም በጥልቁ ላይ ነበረ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር ነው። ጋስ የውትድርነት ውኃ ስለመሸከሙ የሚናገር ቃል በዚህ ጥቅስ ውስጥ

የለም። ይህንን ከየት እንዳገኘው አይጽፍም። ወይም ተርጓሚዎቹ በአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈውን እንዴት እንደተጻፈ ከቶም አላነበቡትም። እንደ ተርጓሚ ቢያንስ ማየት ነበረባቸው። ስለዚህ ጸሐፊው ሊያጣጥል የፈለገው አሳብ ራሱ በቃሉ ውስጥ የለም። ከሱ ራሱ የተመሰረተበት ወንጀል በዘፍ. 1፡2 ውስጥ የለም። ታዲያ ይህ ያልተጻፈውን እንደተጻፈ አድርጎ የማቅረብ ሐሰት ዓላማው ምንድነው?

ጸሐፊው መጽሐፍ ቅዱስ ስሕተት መሆኑን ለማረጋገጥ ታማኝ ምስክር አድርጎ የጠራው ሳይንስን ሲሆን ሳይንስ ዩኒቨርሲቲ የጀመረው እንደዚህ ነው በማለቱ ዩኒቨርሲቲ የተጀመረ እንጂ የተፈጠረ አለመሆኑን አምኖ ይቀበላል ማለት ነው። እና ይህ ሰው በፈጣሪ ያምናል ወይስ ፍጥረት በራሱ የተገኘ ነው ብሎ ይቀበላል? ተብሎ ቢጠየቅ ከጽሑፉ እንደምንረዳው የተፈጠረ ሳይሆን ሳይንስ እንደሚለው በዝግመት የተገኘ አድርጎ የሚቀበል መሆኑ ይታያል።

ሌላው የሚያስተዛዝበው ነገር ጸሐፊው መጽሐፍ ቅዱስን ባወገዘበት ነገር ሳይንሳዊ ግኝቶችና ቁርኣን ከተጣሉ ምላሽ እንዳለው አለመናገሩ ነው። ወይም መጽሐፍ ቅዱስ የተሳሳተ እንደሆነ አድርጎ ባቀረበበት ስሕተት ላይ የራሱን መጽሐፍ ምላሽ አለመስጠቱ ነው። ገጽ 5 እንዲህ ይላል፤

የእስላም መጽሐፍ የሆነው ቁርኣን ግን ከሳይንሳዊ እውነታዎች ጋር ፈጽሞ አይታረንም። ይልቅ ከትርጉም ወዲህ እንጂ በሰው ልጅ ዘንድ ያልታወቁ ሳይንሳዊ እውነታዎችን አጠቃሉ ይዟል።

እንደተለመደውም መጽሐፍ ቅዱስ ከሳይንስ ጋር ይጻረራል የሚላቸውን ሁለት ምሳሌዎች ሲያቀርብ “አጠቃሎ ይዟል” ካላቸው ውስጥ ቁርኣንና ሳይንስ የሚወዳጁባቸውን አንድም አስረጅ አላቀረበም። ለነገሩ ቁርኣንን የተዋጣለት የሳይንስ ግኝቶች ሁሉ ያረጋገጡትና ያደነቁት አድርገው የሚያቀርቡ የዋሆች ወይም አሳቾች ብዙ ናቸው። ጸሐፊው እንዳለው ቁርኣንና ሳይንስ ጠበኞች እንደሆኑ በጥቂቱም ቢሆን እንይ።

ሀ. በ18፡85-86

መንገድንም (ወደ ምዕራብ) ተከተለ። ወደ ፀሐይ መግቢያም በደረሰ ጊዜ ጥቁር ጭቃ ባለት ምንጭ ውስጥ ስትጠልቅ አገኛት፤ ባጠገቧም ሕዝቦችን አገኘ፤ ዙልቀርን ይህ! ወይም (በመግደል) ትቀጣለህ ወይም በነርሱ መልካም ነገርን (መግረከን) ትሠራለህ አልነው።

ይህ አንቀጽ ፀሐይ ወደ ጥቁር ጭቃ ምንጭ ስትጠልቅ ዙልቀርን ይህ የተባለው ሰው እንዳገኘች ይናገራል። በአማርኛው የግርጌ ማስታወሻ ተደርጎለት “በዓይን አስተያየት በውኃ ውስጥ የምትጠልቅ መስላ” የሚል ተጨምሮአል። ቢሆንም በዓይን አስተያየት በስተ ፀሐይ መጥለቂያ ቅላት እንጂ ጥቁር ጭቃ አይታይም። በሌሎች ትርጉሞች ይህ በአማርኛው ቁርኣን የተጻፈው አይገኝም። ይህ ከሳይንስ ጋር እርቅ ለመፍጠር ታስቦ የተጨመረ ነው።

ለ. አሁንም ዓለማችን በተመለከተ በሌላ ስፍራ ሰባት ሰማይና ሰባት ምድር መፈጠራቸው ተጠቅሶአል። በ65፡12

አለህ ያ ሰባትን ሰማይት የፈጠረ ነው፤ ከምድርም መሰለቸውን (ፈጥሮአል)፤ በመካከላቸውም ትእዛዙ ይወርዳል፤ አለህ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ መኾኑን አለህም በነገሩ ሁሉ በእውቀት ያካበበ መሆኑን ታውቁ ዘንድ (ይህንን አሳውቃችሁ)።

ጋስ የውትድርነት ተሽካሚ መሆኑን ወይም ያለመሆን መርምሮ ከዩኒቨርሲቲ ሕግ ጋር አይስማማም ያለው ይህ የሰባት ሰማይትና የመሰለቸው (ሰባት ምድሮች?) ከዩኒቨርሲቲ ወይም ከተፈጥሮ ሳይንስ ጋር መስማማቱን ሊያብራራ ይችል ይሆን?

ሐ. ስለ ሰማይ ከተነሣ 67፡5 የሚለውን እንይ፤

ትርቢቱን ሰማይም በእርግጥ በመብራቶች (በከዋክብት) አገጥናት፤ ለሰይጣናትም መቀጥቀጫዎች አደረግናት። ለነርሱም (ለሰይጣኖች) የአባትን ትጣት አዘጋጀን።

ይህ አንቀጽ እና 37፡6 እና 10 ተጨምረው ከዋክብት፣ በተለይም አብሪ

ወይም ተወርዋሪ ከዋክብት የሰይጣናት መቀጥቶጫ መሆናቸው ተጽፎአል። በአንድ የእንግሊዝኛ ቁርአን ትርጉም [The Noble Qur'an] 'And indeed We have adorned the nearest heaven with lamps, and We have made such lamps [as] missiles to drive away the Shayatin [devils], and have prepared for them the torment of the blazing fire' ይላል። ይህስ ከዶ/ር ዓሊ የዩኒቨርስ ሕግ ጋር ይስማማ ይሆን?

መ. አሁንም ከዶ/ር ዓሊ የዩኒቨርስ ሕግ ሳንወጣ 88፥20 የሚለውን እንይ፡

ወደ ምድርም እንዴት እንደተዘረጋች (አይመለከቱምን?)

ይህ ስለመሬት ዝርግነት የሚናገር ነው። መሬት ጠፍጣፋ ወይም ዝርግ ናት ማለት ነው።

ሠ. 86፥6-7 የወንድ የብልት ዘር የሚመነጨው ከየት ነው?

ሰውም ከምን እንደተፈጠረ ይመልከት። ከተሰፈንጣሪ ውሃ ተፈጠረ። ከጆርባና ከእርግብግብቶች መካከል የሚወጣ ከሆነ (ውሃ)።

እርግብግብት የሚለውን የእንግሊዝኛው ትርጉም የጎድን አጥንት ይለዋል፤ He was created from a fluid, ejected, emerging from between the backbone and the ribs ይላል። ሰው የተፈጠረበት ተሰፈንጣሪ ውሃ ወይም የሰው የዘር ፈሳሽ የሚመነጨው ከጆርባና ከጎድን አጥንት መካከል ነውን?

ይህንን ነው ጸሐፊው፡ “ቁርአን ግን ከሳይንሳዊ እውነታዎች ጋር ፈጽሞ አይቃረንም” የሚለው። እውነት አይቃረንም? እነዚህን ሰውየው፡ “አይቃረንም” ያላቸውን ተቃርኖዎች ለማስተዋልና ለማጤን ሳይንቲስት መሆንን አይጠይቅም።

ይቀጥላል . . . ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2013 (፪ሺህ፭) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

ስለ ኢስላም እና ስለ ቁርአን ምንነት ከክርስቲያናዊ እይታ አንጻር በሳልነት ያላቸውን ጽሑፎች ለማንበብ እነዚህ ድረ ገጾች ጠቃሚነት አላቸው።

<http://www.answering-islam.org/>

ከአናቱ ካሉት ቋንቋዎች አማርኛን በመምረጥ ወይም መድረስ ይቻላል፤ ወይም

<http://www.answering-islam.org/amargna/index.html>

በመሄድ በቀጥታ የአማርኛ መጣጥፎቹን ማግኘት ይቻላል። ለማንበብ የአማርኛ ፊደሎችን መጫን ይስፈልግ ይሆናል።

በተጨማሪ በpdf የተቀመጡ ጽሑፎችን በዚህ ድረ ገጽ ተመልከቱ።

<http://www.tesfayerobele.com/resources/default.aspx>

ወደፊት ሌሎች የአማርኛ ፊደላትን የሚጠቀሙ ድረ ገጾችን ሳገኝ አጨምራለሁ።

ጢሞቴዎስና ክፍሮዲጢ

ፊል. 2፥19-30

ባለፈው የፊልጵስቶስ ጥናት የጳውሎስን የደስታ ጎርፍ ተመልክተን ነበር። በእምነታቸው መስዋእትና አገልግሎት ላይ ሕይወቱ እንኳ ቢፈሰና ተጨማሪ የሚፈስ መስዋእት ሆኖ ቢቀርብ ደስታው መሆኑን ጽፎላቸዋል። ስለ ደስታ ደጋግሞ በመልእክቱ ውስጥ መናገሩ ለክርስቲያን የደስታ ምንጭ ግንኙነት እንጂ ሁኔታ አለመሆኑን ያረጋግጥልናል። ሁኔታ ቢሆን ኖሮ ጳውሎስ እርሮና ምሬት ነው ማሰማት የነበረበት። ከወገኒ ቤት ነዋ የጻፈው። ግን ከሁኔታ ያለፈ ሐሴት ሞልቶ ተትረፍርፎ ሲፈስ ይታያል።

የብቸኝነት ዋጋ

በዚህ ቀጣይ ክፍል፡ ፊል. 2፥19-30 ሌላ የጳውሎስን ባህርይ እናያለን። ይህ ክፍል እስካሁን ካጠናቀቀው ክፍሎች ሰፋ ያለ ቢሆንም ዋና አሳቡ አንድ ሆኖ በውስጡ ስለ ጳውሎስና ስለሁለቱ በዚህ ክፍል ስለሚናገሩላቸው ሰዎች የምናገኛቸውን እውነቶች እንቃርማለን።

ዋናው አሳብ ጳውሎስ እነዚህን ሁለት አጠገቡ የሚገኙ ወገኖች ወደ ፊልጵስቶስ ሊልክ ማሰብና መወሰኑ ነው። በቁጥር 19፡ ነገር ግን ኑሮአችሁን ሳውቅ እኔ ደግሞ ደስ እንዲለኝ ፈጥኜ ጢሞቴዎስን ልልክላችሁ በጌታ በኢየሱስ ተስፋ አደርጋለሁ ሲል በቁጥር 25 እና 28 ደግሞ፡ ነገር ግን ወንድሜንና ከእኔ ጋር አብሮ ሠራተኛ ወታደርም የሚሆነውን፡ የእናንተ ግን መልእክተኛ የሆነውና የሚያስፈልገኝን የሚያገለግለውን አፍሮዲጢን እንድልክላችሁ በግድ አስባለሁ፤ . . . እንግዲህ እንደ ገና ስታዩት ደስ እንዲላችሁ ለእኔም ጎዘኔ እንዲቃለል በብዙ ፍጥነት ልልክዋለሁ ይላል። ይህ ሰው ጳውሎስ በእስር ላይ የሚገኝ ሰው ነው። ሰው ያስፈልገዋል። በመከራ ውስጥ እያለፈ ያለ ሰው የሚያበረቱትና በጸሎት የሚደግፉት፡ መንፈሱን የሚያነቃቁ ወገኖች ያስፈልጉታል። እነዚህ አገልጋዮች ለጳውሎስ የመጽናናት ምክንያቶች ናቸው። በእስር ላይ የሚገኝ በመሆኑ ለመንፈሳዊ ብቻ ሳይሆን ለአካሉ ለመብሉና መጠጡ፡ ለልብሱና ለሚያስፈልጉት ቁሳዊ ነገሮችም የሚረዱት ናቸው።

ጳውሎስ ከራሱ ውስጥ የወጣና ያልጠበበ፡ ለሌሎች የሚያስብና የሚተርፍ ሰው እንደሆነ ከዚህ በፊት ካየናቸው ጋር ተደምሮ የሚመስከርልን ሌላ ምስክር እነዚህን ወገኖች ሊልክ መቁረጡ ነው። መከብብ በሚያስፈልገው ጊዜ የብቸኝነትን ዋጋ ለመክፈል የቆረጠ ሆነ። ይህን የሚያደርገው ቀላል ስለሆነ አይደለም። ልልክላችሁ ተስፋ አደርጋለሁ እና እንድልክላችሁ በግድ አስባለሁ የሚሉት ሐረጎች ውሳኔው ቀላል አለመሆኑን ያስረግጡልናል። በተለይ አፍሮዲጢን በተመለከተ የሚያስፈልገኝን እና የሚያገለግለውን በማለት

ስለሚገልጠው ይህ ሰው አስፈላጊውና አገልጋዩ መሆኑን እንረዳለን። እንዲህ ያሉ ሰዎችን ወደ ሌሎች ልኮ በወገኒ ያለ ረዳት መቅረት ለጳውሎስ ጭንቅ አልነበረም። ለሌሎች ደስታ ሲል የራሱን አንጻራዊ ምቹት መክፈል አይከብደውም። እንግዲህ እንደ ገና ሲታዩት ደስ እንዲላችሁ ማለቱ የሌሎችን ደስታ ማስቀደሙን ይገልጣል። እርሱም እንደሚደሰት ተናግሮአል፤ የእርሱ ደስታ ግን ስለአነርሱ ከመስማትና ስለሁኔታቸው ከማወቅ የሚመነጭ ደስታ ነው። ጳውሎስ ላገለገላቸው ሰዎች የኖረ አገልጋይ ነው። ከጳውሎስ በመቀጠል እነዚህን እዚህ የተጠቀሱትን ሁለት አገልጋዮች ጢሞቴዎስን እና አፍሮዲጡን በተጠቀሱበትና ከተባለላቸው እንመልከት።

ጢሞቴዎስ

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሊልክ ማሰቡ ስለ ጳውሎስ ብቻ ሳይሆን ስለ ጢሞቴዎስም የሚናገረው አለ። ይህ ሰው ሊላክ የተገባው ሰው ነበረ። ይህ መገባት የጢሞቴዎስን ውስጣዊና መንፈሳዊ ልቀት የሚያሳይ ነው። ሊላክ የመገባቱ የመጀመሪያ ነጥብ ከጳውሎስ ጋር የነበረው ቁርኝት ነው። ይህ ቀደም ሲል ያየነው ሊለየው ያለመፈለጉና ግን በግድ መላኩ ነው። የፊልጵስቶስን መግቢያ ስናጠና የሐዋ. 16ን በመጠኑ ተመልክተን ነበር። ያ ምዕራፍ ጢሞቴዎስ ወደነ ጳውሎስ አገልግሎት የገባበት ታሪክም ነው። የፊልጵስቶስ አገልግሎት ጢሞቴዎስ ከነጳውሎስ ጋር ያገለገለበት የመጀመሪያ አገልግሎቱ ነው። ምናልባት ለዚያ ይሆናል ለእነዚህ ሰዎች ልዩ ስፍራ ያለው። ከፊልጵስቶስ ጀምሮ ከጳውሎስ አገልግሎት ጋር በወፍራሙም በስሱም አብሮ ተጋድሎአል።

ሁለተኛው ነጥብ አድርገን ልንወስደው የምንችለው አሳቢነትና ተጨናቂነት ነው። ቁ. 20 እንደ እርሱ ያለ፤ ስለ ኑርአችሁ በቅንነት የሚጨነቅ፤ ማንም የለገገምና፤ ጢሞቴዎስ በቁጥር 20 ለፊልጵስቶስ ሰዎች ኑር በቅንነት የሚጨነቅ ሰው ሆኖ ተጽፎአል። እንዲያው መጨነቅ አለ፤ ያለአግባብ መጨነቅ። ለራስ መጨነቅ አለ። ለሌሎች መጨነቅም አለ። ጢሞቴዎስ ለሌሎች፤ እዚህ እንደተገለጠው፤ ለፊልጵስቶስ ሰዎች፤ የሚጨነቅ ሰው ነው።

ሦስተኛው መስፈርት የራሱን ሳይሆን የክርስቶስን መሻቱ ነው። በንጽጽር በቁጥር 21 ሁሉ የራሳቸውን ይፈልጋሉና፤ የክርስቶስ ኢየሱስን አይደለም ተብሎለታል። ጢሞቴዎስ የራሱን ሳይሆን የክርስቶስን አሳብ ያገለገለ ሰው ነው። የራሳቸውን የሚፈልጉ አገልጋዮች አሉ። ጌታ በዮሐ. 10፤12-15 እንዳስተማረው ለመንጋው የማይገድዳቸው እረኞች ያልሆኑ ሞያተኞች አሉ። እነዚህ ለክርስቶስም ሳይሆን፤ ለመንጋውም ሳይሆን ለራሳቸው ምቹትና ጥቅም አደጋ አስከሌለ ድረስ ብቻ ተፍ ተፍ የሚሉ ናቸው። ተኩላ ሲመጣ በቦታው የሉም። ጢሞቴዎስ የመጀመሪያ አገልግሎቱን በስደት፤ በፊልጵስቶስ ነው የጀመረው። ይህ ከጳውሎስም ከፊልጵስቶስ ምእመናንም ጋር አጣበቀው እንጂ ፊቱን አላዞረም። ጢሞቴዎስ በአገልግሎት ታማኝነቱ መልካሙን አረኛ የመሰለ፤ የዝጋ ፈቃዱን ሳይሆን የጌታውን ፈቃድ የፈለገ አገልጋይ ነው።

ከጳውሎስ ጋር የነበረው አገልግሎት በትኅትና የተሞላ እንደሆነ ጳውሎስ በግልጽ መስክሮለታል። 22፤ ነገር ግን ልጅ ለአባቱ እንደ ሚያገለግል ከአኔ ጋር ሆኖ ለወንጌል እንደ አገለገለ መፈተኑን ታውቃላችሁ። የእኩያነት፤ የፋክክር፤ የእሻል ባይነት፤ የትምክህት መንፈስ አልነበረበትም። 'ልጅ ለአባቱ' የሚለው ሐረግ ልጅ ከአባቱ ጋር ሆኖ እንደሚያገለግል ማለት ነው። እርግት ነው ጳውሎስን በሚያስፈልገው

እየረዳው ቢሆንም ከእርሱ ጋር ሆኖ ወንጌልን ነው ያገለገለው። የአባትና ልጅን አብሮ ማገልገል መጥቀሱ ጢሞቴዎስ በበታችነት ሳይሆን በትኅትናና በየውሃት ማገልገሉንና በዚህም ተፈትሾ፤ ተፈትኖ ጠርቶ ያለፈ መሆኑን ለማሳየት ነው።

ቁጥር 23ን ቀድመን አይተነዋል። ቁጥር 24 ስለጳውሎስ የሚናገረው አለው። ራሴ ደግሞ ግን ፈጥኜ እንድመጣ በጌታ ታምኜአለሁ ይላል። ጳውሎስ ከወገኒ ቤት ተፈትቶ የፊልጵስቶስን ምዕመናን ሊያይ ተስፋ ማድረጉን ሲጽፍ፤ ከቡር ዳኛው ጉዳዩን መርምሮ ጥፋተኛ አለመሆኑን ተገንዝቦ እንደሚፈታው ወይም የርም መንግሥት ወኪል በአመክሮ እንደሚለቅቀው ሳይሆን በጌታ ታምኜአለሁ ነው ያለው። በመከራ ውስጥም በጌታ ያለው እምነት በመላላት ፈንታ መጥበቁ እንዴት ይደንቃል!

አፍሮዲጡ

አፍሮዲጡ እዚህና ፊል. 4፤8 ላይ የተጠቀሰ የፊልጵስቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰው ነው። ስለ አፍሮዲጡ ከዚህ ክፍል የምናገኛቸው በርካታ ነጥቦች አሉ። የተገለጠባቸው ቃላት ብዙ ናቸው፤ ወንድም፤ አብሮ ሠራተኛ፤ [አብሮ] ወታደር፤ መልእክተኛ፤ አስፈላጊ/ተፈላጊ፤ አገልጋይ፤ ናፋቂ፤ ተካሻ፤ ጎዶሎን ሞዬ፤ በነፍስ ውርርድ የሚያገለግል።

የተወደደ። በፊል. 4፤8 እንደተጠቀሰው አፍሮዲጡ ወደ ጳውሎስ የመጣው ከፊልጵስቶስ ቤተ ክርስቲያን ለጳውሎስ የተላከ ስጦታ ይዞ ነው። አፍሮዲጡ በቤተ ክርስቲያን ገንዘብ ላይም እምነት የሚጣልበት ንጹሕ እጅ ያለው ሰው ነው ማለት ነው።

አፍሮዲጡ በጳውሎስ የተወደደ ብቻ ሳይሆን በፊልጵስቶስ ምእመናንም የተወደደ ነው። በሁለቱም የተወደደ፤ ሁለቱን አብሮአቸው ሊሆን የሚወድዱት ሰው ነው። ሰዎች የሚሻሙት ሰው መሆን እንዴት መባረክ ነው!

የታመመ። አፍሮዲጡ የታመመ ሰውም ነው። አፍሮዲጡ እንዴት ያለ የተወደደ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን ትጉህ አገልጋይም ነው። ግን ታምሞ ለሞትም ቀርቦ ነበር። እንዲህ የተወደደ አገልጋይም ይታመማል። ቁ. 26-27 ሁላችሁን ይናፍቃልና፤ እንደ ታመመም ስለ ሰማችሁ ይተክሃል። በእውነት ታም ለሞት እንኳ ቀርቦ ነበርና፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ማረው፤ ንዘን በንዘን ላይ እንዳይጨመርብኝ ለእኔ ደግሞ እንጂ ለእርሱ ብቻ አይደለም።

እዚህ ላይ 'ክርስቲያን መታመም የለበትም' የሚል ትምህርት ስለሚያስተምሩ ሰዎች ጥቂት ልበል። መታመም የሚወደድ ነገር ባይሆንም፤ 'ክርስቲያን ሊታመም አይችልም' ወይም 'ክርስቲያን መታመም የለበትም' የሚለው አባባል ራሱ የታመመና መፈወስ ያለበት አመለካከት ነው። በእውነቱ ይህ ትምህርት የታመመ ብቻ ሳይሆን የተመረዘ አመለካከትም ነው። ክርስቲያን በእግዚአብሔር ፈቃድ መካከል እያለም ሊታመም ይችላል። ብዙ ቅዱሳን በሕመም ውስጥ አልፈዋል፤ እያለፉም አሉ። ምክንያቱም በዚህ ሥጋና በዚህች ምድር ስንኖር ውድቀትንና እርግማንን መዘንጋት የለብንም።

በሽታ ወይም ሕመም ሁሉ የተሠራ ኃጢአት መዘዝ ወይም ቅጣት ብቻ አድርጎ መቀበል አጉል የሞኅነት ነው። የኃጢአት መዘዝ የሆነ ሕመም ወይም ቅጣት የሆነ በሽታ የለም ማለት ግን አይደለም። የበሽታ ሁሉ

8

የልጁ መልክ (የዋህነትና ትሕትና)

ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በከፍተኛ ደረጃ ዘንድ፣ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤ አስቀድሞም የወሰናቸውን እነዚህን ደግሞ ጠራቸው፤ የጠራቸውንም እነዚህን ደግሞ አጸደቃቸው፤ ያጸደቃቸውንም እነዚህን ደግሞ አከበራቸው። ሮሜ. 8፡29-30።

በመግቢያው ገጽ እንዳመለከትኩት ይህ መጣጥፍ ለጽሁፍ እንደሚመች ሆኖ የቀረበ በአሁኑ የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ጊዜያትን ከምንማረው የዓመቱ መሪ ጥቅስ (ሮሜ 8፡29) እና የልጁን መልክ ይመስሉ ዘንድ በሚለው መሪ ሐረግ ላይ ከማስተምረው ተከታታይ ትምህርት አንዱን የወሰድኩት ነው። ይህ የሮሜ ጥቅስ የልጁን መልክ እንድንመስል የእግዚአብሔር ፈቃድ ብቻ ሳይሆን ውሳኔም መሆኑን ያስረዳል። ልጁ ምን ይመስላል? ልጁ በቃሉ ውስጥ የተገለጡ ብዙ ውብ መልኮች ወይም ምስሎች እና ውብ ገጽታዎች አሉት። ከእነዚህ አንዱ የዋህነትና ትሕትና ነው።

እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፣ ወደ እኔ ኑ፣ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸክሙ ከእኔም ተማሩ፣ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሽክሜም ቀረል ነውና። ማቴ. 11፡ 28-30

ልጁን መምሰል የተወሰነልን፣ የተጠራንበት ምክንያትና ጉዳይ ነው። ልጁን ለመምሰል ልጁ ምን እንደሚመስል ማወቅ አለብን። ባለፈው እንድንመስለው፣ እንድንከተለው የተጻፉልንን ጥቅሶች ስንመለከት አንደኛው ጴጥሮስ ያለው ቃል ነበር። የተጠራችሁለት ለዚህ ነውና፤ ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና። (2ጴጥ. 2፡21) ይህ ምሳሌ የሚለው ቃል (ὕπογραμμός ሁፖግራሞስ) ኮፒ እንደሚለት ነው፤ ዋናው ሲሄድ ኮፒውን፣ ምሳሌውን ትቶልን ሄዶአል፤ ያንን መምሰል እንችላለን። እንድንመስለው ትቶልን የሄደው ኮፒ አለ። ሁላችንም ከዚያ ኮፒ መቅዳት እንችላለን። ሁላችንም በትክክል ከቀዳን ክርስትና እኛ እንደተመቸንና እንደመሰለን ሳይሆን ክርስቶስ እንደመሰለው እንደሆነ እናውቃለን። ያኔ እሱን እንመስላለን። እኛም እንመሳሰላለን፤ የጋራ መልክ ይኖረናል። ይህ መምሰል ከውጪ መምሰል አይደለም። ከውጪ ብቻ ከመሰልን ውስጣችን፣ መንፈሳዊ እኛነታችን ገና አልተለወጠም ማለት ነው። ከውስጥ ስንመስል ግን ከውጪ ባህርያትን መለወጥ እውነተኛ መለወጥ ይሆናል። ልጁን በእውነት እንመስላለን። ክርስቶስን መምሰል ባህርይውን መጋራት ነው። ለመምሰል ደግሞ ራስን ማስለመድ አለብን። እነዚህን ነጥቦች ቀደም ብለን አይተናል። ጌታ፣ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና አለ። ማቴ. 11፡ 28-30። ጌታ የዋህም ትሑትም ነው።

ምን አይደለም የዋህነትና ትሕትና?

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የዋህ የተባሉ ሰዎች አሉ። ሰዎችን ከማየታችን በፊት ግን ምንድነው የዋህነትና ትሕትና? . . . ወይም ምን አይደለም?

➤ ትሕትና / የዋህነት ጅልነት አይደለም። ሞኝነት፣ ነሆለልነት፣ ተላላኝነት፣ አይደለም። እርግጥ ቃሉ ሞኝነትን፣ ያለማስተዋልንም

ያመለክታል፤ ለምሳሌ፡ 2ሳሙ. 15፡11 አቤሴሎም መፈንቅለ መንግሥት አድርጎ በነገሡ ቀን እየሆነ ያለውን ሳያውቁ የተከተሉ ጅሎችን ጀሌዎች ነበሩ። እነዚህ በየዋህነት የተከተሉ ተብለዋል። ይህ የዋህነት ተብሎአል። ወይም በምሳ. 14፡15 ቃልን ሁሉ የሚያምን የዋህ ተብሎአል። ይህኛው የዋህነት ጅልነት ነው። ቃል ሁሉ አይታመንም። የዋህነት ጅልነትና ቂልነት አይደለም።

➤ ትሕትና / የዋህነት ቂልነት ብቻ ሳይሆን ቅልበትነት አይደለም። አንዳንድ ትሕትና ውጪያዊ መቅለስለስ ነው። አንድ ማሞ የሚባል የምግብ ቤት አስተናጋጅ ነበረ አሉ። እዚያ ምግብ ቤት ሁሉ ምሳ የሚባሉ ማሞን የሚጠሉ፣ እርሱን ማዋረድ የሚያስደስታቸው ወጣቶች አሉ። ማሞ ሲያስተናግዳቸው አንዳንዴ በክርናቸው ይጎስሙታል፤ ሌላ ጊዜ በጫማቸው ቁርጭምጭሚቱን ይረግጡታል፤ ሌላ ጊዜ የሚበሉትን ወጥ ኪሱ ውስጥ ያደርጉበታል፤ አንዳንዴ መጠጣቸውን ሰራው ላይ ይደፉበታል። ይህን ሁሉ እየታገሰ በትሕትና ያስተናግዳቸዋል። ብዙ ከመታገሱና ከትሕትናው የተነሣ እነዚያ ወጣቶች አፈሩና አንድ ቀን ይቅርታ ጠየቁት። “ስማ ማሞ፣ እስካሁን እንዳደረግንብህ ሁለተኛ አናደርግብህም፤ ይቅርታ አድርግልን” አሉት። ማሞም፣ “እውነታችሁን ነው? ከዚህ በኋላ ምንም አታደርጉብኝም?” አላቸው። አዎን ብለው አረጋገጡለት። ማሞም፣ “በቃ እኔም ከዛሬ ጀምሮ ሾርባችሁ ውስጥ ምራቄን አልተፋም” አላቸው። ትሑቱ ማሞ! አወይ ትሕትና!

➤ የዋህነት / ትሕትና ጅልነት ብቻ ሳይሆን ልጅነትም አይደለም። ልጆች የዋህነትና ብዙውን ጊዜ ትሑታን ናቸው። እንደዚያ የሆኑት ያ የተፈጥሮአዊ ዕድገታቸው ደረጃ ስለሆነ ነው። ቀስ በቀስ አዳማዊ ባህርይ ይወርሰናል እንጂ ልጅነት ልጅ ነው። ቀስ በቀስ መጀመሪያ በስስት (እኔ፣ የኔ፣ ለኔ በማለት) ከዚያ ሌሎች መሰሪ ባህርያት እነ አቶ ተንኮል፣ እነ ባሻ አብሪት፣ የሥጋ ኃጢአቶች ተከልኩለው፣ እነ ደጃች ግድለሸነት፣ ሌሎችም ይመጣሉ። እነዚህ ነገሮች ከመምጣታቸው በፊት የዋህ መሆንና ከመጡ በኋላ አስወግዶ የዋህ መሆን የተለያዩ ናቸው።

➤ የዋህነት / ትሕትና ምንጣፍነት አይደለም። ቆሻሻ እግር ማጽጃ የበር ምንጣፍ መሆን አይደለም። አውቆ ዝቅ ማለት ከሆነ መልካም ነው፤ ግን መረማመጃ መሆን ማለት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች በሞራልህ ላይ፣ በስምህ ላይ፣ በምቅትህ፣ በገንዘብህ ላይ መረማመድ ያስደስታቸዋል። አውቀህ እየተቆረሰክ ከሆነ መልካም ነገር ነው፤ መጠቀሚያ ሲያደርጉህ ግን ያ የዋህነት አይደለም።

➤ የዋህነት / ትሕትና ውርደት አይደለም። መዋረድ ከትሕትና የተለየ ነው። ትሕትና በፈቃድ ራስን ዝቅ ማድረግ ሲሆን ውርደት በግዴታ ዝቅ መደረግ ነው። ናቡከደነፆር በመጀመሪያ እንደዚያ ነበር የተደረገው፤ ዳን. 4። ከተዋረደ በኋላ ትሑት ሆኖአል በእውነት፤ ቁ. 34-35። የቀድሞው ግን ውርደት ነበረ። በተለይ ቁ. 37 ላይ በትዕቢትም የሚሄዱትን ያዋርድ ዘንድ ይቸላልና አለ መዋረድን ካየ በኋላ።

ምንድነው የዋህነትና ትሕትና?

እውነተኛ የዋህነትና ትሕትና ግን አለ። ይህ የዋህነት ተቃራኒ የሆነውን ትዕቢትን፣ አብሪትንና ኩራትን የማሸነፍ ውስጣዊ ብርታት ነው። ማንነትን በትክክል አውቆ በዚያ ማንነት በመኩራራት ፈንታ፣ ያንን

ማንነት እንደ ባንዲራ በማውለብብ ፈንታ በትክክል መዋል ባለበት ስፍራ ማንነትን ማዋል የዋነነት ነው። ኢየሱስ ያ ነበረ። ኢየሱስ አምላክነቱን፣ ጌትነቱን፣ ሁሉን ቻይነቱን፣ ፈጣሪነቱን፣ ሥልጣኑን እያውለበለበ አልመጣም። በየዋነነት ነው የመጣው። የዋነነትና ትሕትና ፈቃድን ለሌላው፣ ለእውነተኛው ባለ ፈቃድ ያለቁጠባ መስጠት ነው። በእውነት በትክክል፣ የኔ ፈቃድ አይሁን፤ ያንተው ግን ይሁን ማለት ነው። ጌታ ፍቃዱን ሳይሆን የአባቱን ፈቃድ ነው ያደረገው።

የዋነነትና ትሕትና እንደ መነጽር ወይም እንደ መለዩ፣ እንደ ካበርት ወይም እንደ ቀሚስ የሚታይ ነገር ሳይሆን የውስጥ ነገር ነው። ይታያል፤ አለ፤ ግን ደግሞ አይታይም። ተማሪዎች ድንች አጠገብ ላጠገብ ተተክለው ነበርና አንድ ቀን ያወሩ ነበር አሉ። ተማሪዎች ድንችን እያንኳሰሰ፣ “ተመልከት ራስህን፤ ቅጠላም! ቅጠል ብቻ! አጠገቤ ተገትረህ የኔን ውኃ ስትጠጣ፣ ምግቤን ስትሻማ አታፍርም? አሁን ምንድነው ያንተ መኖር ጥቅም? ፍየሎች እንኳ አይበሉህም። እኔን ግን እየኝ! ተንዝርግ።” እያለ ጉራውን መዝራት ጀመረ። ድንች በጥሞና ሰማውና፣ ትክ ብሎ አየውና ዝም አለ። ምንም አላለም፤ ምንም አልተናገረም። “አንተ ሰነፍ ጉረኛ! ተመልከት ማንነቱን” ብሎ ራሱን ንቅል አድርጎ ከስሩ ያለውን አላሳየውም። ቢያደርግ ኖሮ ራሱን መንቀሉ ነውና ጉዳት ነው። ምሳ. 26፡4 አንተ ደግሞ እርሱን እንዳትመስል ለሰነፍ እንደ ሰንፍናው አትመልስለት ይላል። ቁጥር 5 እንደሰንፍናው መልስለት ይላል ጠቢብ የሆነ እንዳይመስለው። ይህኛው ግን አትመልስለት፤ ከመለስክ እርሱን መምሰልህ ነው ይላል።

የዋነነትና ትሕትና ራስን ከፍ አያደርግም፤ የሚያስደርግ ነገር ቢኖርም ራሱን እቆጥላል ይህም አያወጣም። ቡከር ቲ. ዋሺንግተን በአላባማ በባሪያ ዘመን ከጥቁር ባሪያ እናትና ነጭ አባት የተወለደ፤ በባሪያ ነጻነት ዘመን ያደገ፤ ኋላ የተማረና አስተማሪ የሆነ፤ የጥቁሮች አርነት ተሟጋች የፕሬዚደንትም አማካሪ የሆነ ሰው ነው። በኋላ የተሰከረ (Tuskegee) ዩኒቨርሲቲ የሆነው የተሰከረ ኢንስቲትዩት መሥራችና ፕሬዚደንት ሳለ በእግር እያሰቡ የመጓዝ ልማድ ነበረውና አንድ ቀን በእግሩ ሲንሸራሸር (ጥቁሮች ገና አርነት የወጡበት ዘመን ነው) አንዲት ሀብታም ነጭ ሴት በበሯ የሚያልፍ ጥቁር ስታይ ጠራችውና ጥቂት ገንዘብ ልትሰጠው እንጨት እንዲፈልግላት ጠየቀችው። ፕሮፌሰሩም ምንም የሚያስቸኩለው ነገር ስላልነበረ በፈገግታ መለሰላትና እንጨቱን ፈለጠላት ሲጨርስ እየተሸከመ እምድጃው አጠገብ ደረደረላትና። ገንዘቡን ተቀብሎ ሄደ። ማንነቱን ሳይናገር ሄደ። ሥራውን ጨርሶ ሲሄድ አንዲት ትንሽ ልጅ ማን መሆኑን አስተውላ ለሴቲቱ ነገረቻት። በማግስቱ ሴትየዋ በጎፍረት ወደ ኢንስቲትዩቱ ሄዳ ይቅርታ ጠየቀች። ቡከር፡ “ምንም ማለት አይደለም፤ ደግሞም አንዳንዴ የጉልበት ሥራ መሥራት ያስፈልገኛል” አለና ነገሩን አቃለለው። ሴትየዋ እጁን ጨበጠችና፡ “ይህ ትሕትናህ ወደ ልቤ ስለገባ ይህንን ተቋም ከሚረዱት ሰዎች አንዷ እሆናለሁ” ብላ ከበርቴ ወዳጆቿን አስተባብራ የተሰከረን ተቋም በገንዘብ ከረዱት አንዷ ሆነች።

ሁለት የትሕትና ናሙናዎች?

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ትሕትና የዋህ የተባሉ ሁለት ሰዎች አሉ። ከአዲስ ኪዳን ጳውሎስ፣ ከብሉይ ኪዳን ሙሴ ናቸው። ጳውሎስ ትሕትና ሰው ነበረ። ጳውሎስ ስለራሱ የተናገረው ቃል ነው፤ እኔም ራሴ ጳውሎስ፤ በእናንተ ዘንድ ፊት ለፊት ሳለሁ ትሕት የሆንሁ፤ ከእናንተ ግን ብርቅ የምደፍራችሁ፤ በክርስቶስ የዋህነትና ገርነት እመክራችኋለሁ፤ 2ቆሮ. 10፡1።

- ጳውሎስ እጅግ የተማረና የተመራመረ ሊቅ ሰው ነው። የሕግ አዋቂና የብሉይ ኪዳን ጠቢብ ነው።
- በዚህ ላይና ከዚህ በላይ ክርስቶስን ያገኘና ከእርሱ የተማረ ሰው ነው።

- በሕይወቱም ነቀፌታ የሌለበት ሰው ነው። እንደ ቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን ያሉት ሰዎች አፋቸውን የሚያሰፉበት ሰው አይደለም።

የቆሮንቶስ ሰዎች በጳውሎስ ላይ ንቀት ነበረባቸው፤ ስለዚህ ብዙ ነገሮች ተናግረዋል። እዚህ ግን አንድ ቃል ጻፈ። ትሕት ነኝ አለ። ሰው ስለራሱ ትሕትና ከተናገረ ትሕትናው ይሰረዛል።

ሚክ. 6፡8ን ሰው ሆይ፤ መልካሙን ነግሮሃል እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድር ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለም? የሚለውን ጥቅስ ከአያቱ ጋር በቃል እየያዘ (እየሸመደደ) ያለ ትንሽ የ7 ዓመት ልጅ፡ “አያቱ፤ ከእግዚአብሔር ጋር መሄድ በእውነት ትሕት አያስደርግም” አለ። አያትየው፤ እንዴት? አለው። ልጁም፡ “አሁን እኔ ትምህርት ቤት ስሄድ ተሰማ አንዳንዴ እያስፈራራኝ እርሳሴን ስለሚወስድብኝ በነተሰማ ደጅ ለብቻዬ ስሄድና ካንተ ጋር ስሄድ አኩል አይደለም” አለው። አያትየው ይበልጥ ለማስረዳት፡ “አየህ ይህኛው መፍራትና አለመፍራት ነው” አለው። ልጁ ግን፡ “አዎን ያኛው መፍራት ነው፤ ይህኛው ግን መኩራት ነው” አለው። ከ7 ዓመት ልጅ ሲወጣ ይህ ትልቅ ስነ መለኮት ነው። ልክ እንደ ትንሹ አይጥ ማለት ነው። ትንሽ አይጥ አንድ ጊዜ ከትልቅ ዝኖን ጋር ይጓዝ ነበር። በአንድ ድልድይ ላይ ሲያልፉ ድልድዩ በጣም ይወዛወዝና ድምጽ እያሰማ ይነቃነቅ ነበር። ልክ ተሻግረው እንዳበቁ አይጥ ወደኋላ ዘወር ብሎ መጨረሻቸውን አረጋገጠና ከዚያ ወደ ዝኖን ቀና ብሎ፡ “ስማ እንጂ ጃል! ይህን ግዙፍ ድልድይ ነቀነቅነው አይደል?” አለ።

የጳውሎስ ስለራሱ ትሕትናና የዋነነት መናገር የኩራት ነገር አይደለም። ማንነቱን መናገሩ ነው። የኤፌሶንን ሽማግሌዎች ጠርቶ፤ ወደ አርሱም በመጡ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡- ወደ እስያ ከገባሁበት ከመጀመሪያ ቀን ጀምሮ፤ በትሕትና ሁሉና በእንባ ከአይሁድም ሴራ በደረሰብኝ ፈተና ለጌታ እየተገዛሁ ዘመኑን ሁሉ ከእናንተ ጋር እንዴት እንደ ኖርሁ እናንተው ታውቃላችሁ፤ ሐዋ. 20፡18-19

ሌላው ሰው ሙሴ ነው። ሙሴ ትሕትና ሰው ነበረ፤ እንዲያውም፤ ሙሴም በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሕትና ሰው ነበረ ይላል ቃሉ፤ ዘኁ. 12፡3። ይህ ምዕራፍ በሙሉ ወንድሙና እሳቱ በእርሱ ላይ እንደተነሡበት የሚናገር ክፍል ነው። ሙሴ እኮ በግብጽ፤ በቤተ መንግሥት ያደገ፤ 40 ዓመት የኖረ ነው። ሐዋ. 7፡22 ሙሴም የግብጾችን ጥበብ ሁሉ ተማረ፤ በቃሉና በሥራውም የበረታ ሆነ ይላል። (ሉቃ 24፡19 ሌላ በሥራና በቃል ብርቱ የተባለ ነቢይ ተጠቅሶአል፤ ኢየሱስ።)

ትሕትናው የተጻፈበት ዘኁ. 12 ይህን በግልጽ ይነግረናል። እነዚህ ሰነፎች በሙሴ ላይ የተነሡት ገና ከምድያም፤ ከእረኝነት እንደመጣ አይደለም። ምድረ በዳ ምድረ በዳ፤ በግ በግ ሲሸት አልነበረም። ቢሆንም እንኳ መናገር አይችሉም። ቢያንስ የ40 ዓመት ታሪክ ያስመዘገበ ሰው ነውና የሚናገረው አለው። እነርሱ ጭቃ ሲረግጡ፤ ገለባ (ጭድ) ሲሰበሰቡ፤ ፊቶችንና ራምሴ ጽኑ ከተሞች አድርገው ሲሠሩ ሙሴ የአገር አስተዳደር፤ የጦር ዘመቻ፤ የፍርድ ሥራ ሲሠሩ ነበር። ታሪክ አለው። አሁን ደግሞ በዚያ ላይ፤ ምንም ከምድረ በዳ ቢመጣ፤ የግብጽ ተአምራት ሁሉ፤ 10 ተአምራት ተደርገው፤ የግብጽ በኩር ሁሉ ሞቶ፤ በተአምርና በበረታች እጅ ወጥተው፤ በምድረ በዳ ውኃ ጠጥተው፤ ሥጋ በልተው፤ አሁን አንዲት አበሻ አገባ ብለው ተነሡበት (አበሻ አይደለም፤ ኢትዮጵያዊት ናት፤ ቃሉ ኩሽ ስለሚል ኢትዮጵያዊት ወይም በደፈናው ጥቁር ናት)። መነሻቸው ምን መሆኑ ግልጽ አይደለም።

- ምክንያቱ፤ ቁ. 1። በኢትዮጵያይቱ ምክንያት ነው የሚለው። የዘር ጥያቄ ነው? የቀለም ጥያቄ ነው? የሞራል ጥያቄ ነው? ሁለተኛ ሚስቱ

ናት? ምንም እናውቅም። ከነዚህ አንዱ ወይም ሁሉም ምክንያት ለሆኑ ይቻላሉ።

- አካሄዳቸው፤ ቁ. 2ሀ። በእርሱ ላይ ተናገሩ። እርሱን አይደለም፤ በእርሱ ላይ ነው የተናገሩት። ፊት ለፊት ለእርሱ ሳይሆን ከጀርባው ለሌሎች ነው የሚናገሩት። ሐሜት ነው። በግልጽ፤ በፊት ለፊት አይደለም።
- ግባቸው፤ ቁ. 2ለ። ሐሜት ብቻ ሳይሆን ሴራ ነው፤ ዱለታ ነው፤ የመንግሥት ግልበጣ ነው፤ የሥልጣን ጥያቄ ነው። ሙሴን ማሳሳቸው ብቻ ሳይሆን ራሳቸውን ከፍ ማድረጋቸውም ነው። አሮን ተናጋሪ ነው፤ እግዚአብሔርም እንኳ፤ ደህና እንዲናገር እኔ አውቃለሁ (ዘጸ. 4፥14) ያለለት ሰው ነው። ግን ደህና መናገር ማለት ደህና ነገር መናገር ማለት አይደለም፤ አሮን በተፈጥሮውም ሹል አፍ ነው፤ መንታ ምላስ! ደህና የመናገር ችሎታውን ለሴረኝነት ለወጠው።
- ተግዳሮታቸው፤ በእግዚአብሔር ላይም ቆሻሻ ጣታቸውን ማንሳታቸው ነው። ሙሴን የሾመው ማን ነው? እግዚአብሔር ነው፤ በእግዚአብሔር ተቋም ላይ፤ በሽመቱ ሥርዓት ላይ መነሣታቸው ነው።

ሙሴ እንደዚያ ሲናገሩበትም እንኳ ምላሽ አልሰጠም። ሙሴ ዝም ሲል እግዚአብሔር ተናገረለት። ሺሜው ተናገረለት። ስለራሳችን መሟገትና መናገር ያለብን ጊዜ ይኖር ይሆናል። አንዳንዱ ግን አስፈላጊ አይደለም። ለእርሱ ሲተው እግዚአብሔር ይናገራል። ሁለቱንም ጠርቶ ፊት ለፊት ተናገራቸው። ማርያም ተቀጣች። አሮን ታልፎ ማርያም መቀጣጣቷ የነገሩ ጀማሪ እርሷ መሆኗን ያሳያል፤ ደግሞም በክሱ ውስጥ ቀድሞ በስም የተጠቀሰችው እርሷ ናት።

ዋናው የትሕትናና የዋነነት ምሳሌ?

ሙሴና ጳውሎስ ትሑታን ነበሩ። ኢየሱስ ደግሞ ከማንም ጋር ከቶ የማይወዳደር ትሑት ነው። እርሱ ትሑት ነው። ኢየሱስ የዋህና ትሑት መሆኑ በብዙ መልኩ ተገልጦአል።

- አምላክ ሳለ ሰው መሆኑ፤ ከሥጋና ከውሴንነት ውጪ የሆነ አምላክ በጠባብ ሰውነት ውስጥ ገብቶ ሲወሰን ይገርማል። ምንም ድንበር የሌለው በሁሉ ቦታ ያለ አምላክ በአካል ውስጥ ገባ። [አንድ ጣሊያን ወንጀል ሲፈጽም እጅ ከፍንጅ ተያዘና ታሰረ። ታስሮ ለፍርድ በቀረበ ጊዜ ዳኛው ስለራሱ እንዲናገር ፈቀደለት። ጣሊያኑም፡ “እጄን አስፈታኝና ልናገራ!” አለ። ጣሊያን በእጁ ነው የሚያወራው። ከታሰረ ቃሉም አይወጣ፤ አፉም የተዘጋ ነው የሚሆንበት። ኢየሱስም ልክ እንደዚያ በፈጠረው ፍጡር ሰውነት ልክ ገብቶ እንደታሰረ ያህል ሆነ።
- በውርደት ስፍራ መወለዱ፤ ሉቃ. 2።
- ሊያገለግሉት ሳይሆን ሊያገለግል መምጣቱ፤ ማቴ. 20፥28፤ ዮሐ. 13
- ራሱን ባዶ ማድረጉ፤ ራሱን ያለልክ ዝቅ ማድረጉ፤ ፊል. 2።
- በብሉይ ኪዳን ስለ ትሕትና የተነገረውን መፈጸሙ፤ ዘኁ. 9፥9፤ በምን መጣ? በአህያ። ንጉሥ በፈረስ (በነጭ ፈረስ) ነው የሚገባው። የተዋረነት፤ የአሸናፊነት፤ የድል አድራጊነትና የምርኮ በዝባኝነት ምልክት ነው።

ትሕትና የልብ ጉዳይ ነው። በልቤ ትሑት ነኝ አለ። ትሕትና ውጪያዊ መቅለስለስ አለመሆኑን ከላይ አይተናል። ትሕትና ቤቷን የምትሠራው በልብ ውስጥ ነው። እንደ እንግጫ ዝቅ ብለው ውስጣቸው እንደ እንጨት የደርቀ ሰዎች እንዳል ሁሉ ከውጪ ሲታዩ ደርቅ የሚመስሉ በልባቸው ግን ትሑታን ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ። ጌታ ትሑት ነው፤ ግን

ከፈራሳውያን ጋር ፊት ለፊት ሲተያይ ወይም የሆሳዕና ቀን በቤተ መቅደስ ያየው ሰው ትሑት መሆኑን ሊያምን ይከብደው ይሆናል። ትሕትና የልብ መዘንበል ነው።

ትሕትና እግዚአብሔር የሚወደው ባህርይ ነው። ትሑት ልብና በትሕትና መመላለስ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነገር ነው። ለትሕትና እግዚአብሔር የሚሰጠው ሽልማት አለው።

ሰው ሆይ፤ መልካሙን ነግሮሃል እግዚአብሔርም ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድር ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም ትወድድ ዘንድ፤ ከአምላክህም ጋር በትሕትና ትሄድ ዘንድ አይደለም? ሚኪ. 6፥8 ትሕትና እግዚአብሔር የሚፈልገው ነገር ነው።

እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ፤ ምሕረትን፤ ርኅራኄን፤ ፕርነትን፤ ትህትናን፤ የዋህነትን፤ ትዕግሥትን ልበሱ። ቆላ. 3፥12 ትሕትና ልብሳችን መሆን ያለበት ነገር ነው። የትኛውም ይሁን የማይታይ የውስጥ ልብስም ይሁን፤ ሽሚዝም ይሁን፤ ኮትም ወይም ጋቢም ይሁን ብቻ መለበስ ያለበት ልብስ ነው።

ትሕትና ከእግዚአብሔር ዘንድ ሽልማት አለው። ትሑት ይሸለማል።

ነገር ግን ጸጋን አብልጦ ይሰጣል፤ ስለዚህ፡- እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል ይላል። ያዕ. 4፥6።

እንዲሁም፤ ጉበዞች ሆይ፤ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም እርስ በርሳችሁ እየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማልና፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል። 1ኤፒ. 5፥5 ስለ ሽማግሌዎች ከተናገረ በኋላ ነው ይህን ቃል የሚናገረው። ግን ሁላችሁም ለሽማግሌዎች ትሑታን ሁኑ ሳይሆን ሁላችሁም እርስ በርሳችሁ ነው የሚለው። ደግሞም ትሕትና ሽልማት አለው፤ ጸጋ የሚባል ሽልማት።

የእግዚአብሔር መርገም በኃጥእ ቤት ነው። የጻድቃን ቤት ግን ይባረካል። በፌዘኞች እርሱ ያፌዛል፤ ለትሑታን ግን ሞገስን ይሰጣል። ምሳ. 3፥33-34 ሞገስ የሚባል ሽልማትም አለው።

ገዢዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤ ትሑታንንም ከፍ አድርጎአል፤ ሉቃ. 1፥52 ሌላ ሽልማትም አለው፤ ከፍታ የሚባል። እግዚአብሔር ከፍታን ለትሑታን የሚሸልመው ለምን እንደሆነ እናውቃለን? ከፍ ቢደረጉም ማንነታቸውን ስለማይዘነጉና ስለማይኮሩ ነው።

እግዚአብሔር ትሑታንን ይመለከታል፤ እነዚህን ሁሉ እጄ ሠርታለችና እነዚህ ሁሉ የእኔ ናቸው ይላል እግዚአብሔር ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሑት፤ መንፈሱም ወደ ተሰበረ፤ በቃሌም ወደሚገቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ። ኢሳ. 66፥2። መመልከት የሚባል ሽልማትም አለው ትሕትና።

የውሃት የመንፈስ ፍሬ ነውና (ገላ. 5፥22) በራሳችን ጥረት ትሑትና የዋህ መሆን አንችልም። ማድረግ ያለብን በመንፈስ ቅዱስ ዕለት ዕለት መሞላት ነው። ያኔ ይህ የጌታ ባህርይና የእርሱ ማንነት በደካማዎቹ በእኛ ውስጥ መከሰትና ደምቆ መታየት ይጀምራል። እግዚአብሔር ትሕትናን ይወዳል። ኢየሱስ ትሑት ነበር። እኛስ እንዴት ነን?

ዘላለም መንግሥቱ © 2013 (፪ሺህ፭) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት